

BOLETIN ECLESIASTICO
DEL

Obispado de Astorga

SUMARIO: I. Provisorato de Astorga.-II Codicis Iuris Canonici Canones.-III. Comisión Pontificia de interpretación del Código de Derecho Canónico.-IV Sagradas Congregaciones Romanas: Consistorial; de Ritos.-Necrología.

PROVISORATO DE ASTORGA.

Bernarda Tejedor y Tejedor, soltera, de diez y ocho años de edad, natural y domiciliada en Alcobilla, de esta Diócesis, hija legítima de Mauricio y Tomasa, intenta contraer matrimonio con Francisco Diéguez Tejedor, de la misma naturaleza y vecindad; e ignorándose el paradero de Mauricio Tejedor, por el presente se llama, cita y emplaza para que éste otorgue su consentimiento a su precipitada hija Bernarda en el plazo de veinte días a contar desde la fecha de la inserción del presente anuncio en el *Boletín Oficial del Obispado*, o manifieste su voluntad sobre el particular; proce-

diéndose en caso contrario a lo que haya lugar en derecho.

Astorga, veintiocho de Septiembre de mil novecientos diez y ocho.

El Provisor,
Dr. Mariano Flórez.

CODICIS IURIS CANONICI CANONES

LIBER TERTIUS. — TITULUS VII.

DE MATRIMONIO

CAPUT X.

ART. II.—*De separatione tori, mensae et habitationis.*

CAN. 1128.—Coniuges servare debent vitae conjugalis communionem, nisi iusta causa eos excuset.

CAN. 1129.—§ 1. Propter coniugis adulterium, alter coniux, manente vinculo, ius habet solvendi, etiam in perpetuum, vitae communionem, nisi in crimen consenserit, aut eidem causam dederit, vel illud expresse aut tacite condonaverit, vel ipse quoque idem crimen commiserit.

§ 2. Tacita condonatio habetur, si coniux innocens, postquam de crimine adulterii certior factus est, cum altero coniuge sponte, maritali affectu, conversatus fuerit; praesumitur vero, nisi sex intra menses coniugem adulterum expulerit vel dereliquerit, aut legitimam accusationem fecerit.

CAN. 1130.—Coniux innocens, sive iudicis sententia sive propria auctoritate legitime discesserit, nulla unquam obligatione tenetur coniugem adulterum rursus admittendi ad vitae consortium; potest autem eundem admittere aut revocare, nisi ex ipsius consensu ille statum matrimonio contrarium susceperit.

CAN. 1131.—§ 1. Si alter coniux sectae acatholicae nomen dederit; si prolem acatholice educaverit; si vitam crimosam et ignominiosam ducat; si grave seu animae seu corporis periculum alteri facessat; si saevitiis vitam communem nimis difficilem reddat, haec aliaque id genus, sunt pro altero coniuge totidem legitimae causae discedendi, auctoritate Ordinari loci, et etiam propria auctoritate, si de eis certo constet, et periculum sit in mora.

§ 2. In omnibus his casibus, causa separationis cessante, vitae consuetudo restauranda est; sed si separatio ab Ordinario pronuntiata fuerit ad certum incertumve tempus, coniux innocens ad id non obligatur, nisi ex decreto Ordinarii vel exacto tempore.

CAN. 1132. — Instituta separatione, filii educandi sunt penes coniugem innocentem, et si alter coniugum sit acatholicus, penes coniugem catholicum, nisi in utroque casu Ordinarius pro ipsorum filiorum bono, salva semper eorumdem catholica educatione, aliud decreverit.

CAPUT XI.

De matrimonii convalidatione.

ART. I.—*De convalidatione simplici.*

CAN. 1133.—§ 1. Ad convalidandum matrimonium irritum ob impedimentum dirimens, requiritur ut tessel vel dispensetur impedimentum et consensum renovet saltem pars impeditenti conscia.

§ 2. Haec renovatio iure ecclesiastico requiritur ad validitatem, etiamsi initio utraque pars consensum praestiterit nec postea revocaverit.

CAN. 1134.—Renovatio consensus debet esse novus voluntatis actus in matrimonium quod constet ab initio nullum fuisse.

CAN. 1135.—§ 1. Si impedimentum sit publicum, consensus ab utraque parte renovandus est forma iure praescripta.

§ 2. Si sit occultum et utrique parti notum, satis est ut consensus ab utraque parte renovetur privatim et secreto.

§ 3. Si sit occultum et uni parte ignotum, satis est ut sola pars impedimenti conscia consensum privatim et secreto renovet, dummodo altera in consensu praestito perseveret.

CAN. 1136.—§ 1. Matrimonium irritum ob defectum consensus convalidatur, si pars quae non consenserat, iam consentiat, dummodo consensus ab altera parte praestitus perseveret.

§ 2. Si defectus consensus fuerit mere internus, satis est ut pars quae non consenserat, interius consentiat.

§ 3. Si fuerit etiam externus, necesse est consensum etiam exterius manifestare, vel forma iure praescripta, si defectus fuerit publicus, vel alio modo privato et secreto, si fuerit occultus.

CAN. 1137.—Matrimonium nullum ob defectum formae, ut validum fiat, contrahi denuo debet legitima forma.

ART. II.—*De sanatione in radice.*

CAN. 1138.—§ 1. Matrimonii in radice sanatio est eiusdem convalidatio, secumferens, praeter dispensationem vel cessationem impedimenti, dispensationem a lege de renovando consensu, et retrotractionem, per fictionem iuris, circa effectus canonicos, ad praeteritum.

§ 2. Convalidatio fit a momento concessionis gratiae; retrotractio vero intelligitur facta ad matrimonii initium, nisi aliud expresse caveatur.

§ 3. Dispensatio a lege de renovando consensu concedi etiam potest vel una tantum vel utraque parte inscia.

CAN. 1139.—§ 1. Quodlibet matrimonium initum cum utriusque partis consensu naturaliter sufficiente, sed iuridice inefficaci ob dirimens impedimentum iuris ecclesiastici vel ob defectum legitimae formae, potest in radice sanari, dummodo consensus perseveret.

§ 2. Matrimonium vero contractum cum impedimento iuris naturalis vel divini, etiamsi postea impedimentum cessaverit, Ecclesia non sanat in radice, ne a momento quidem cessationis impedimenti.

CAN. 1140.—§ 1. Si in utraque vel alterutra parte deficiat consensus, matrimonium nequit sanari in radice, sive consensus ab initio defuerit, sive ab initio praestitus, postea fuerit revocatus.

§ 2. Quod si consensus ab initio quidem defuerit, sed postea praestitus fuerit, sanatio concedi potest a momento praestiti consensus.

CAN. 1141.—Sanatio in radice concedi unice potest ab Apostolica Sede.

CAPUT XIII.

De secundis nuptiis.

CAN. 1142.—Licet casta viduitas honorabilior sit, secundae tamen et posteriores nuptiae validae et licitae sunt, firmo praescripto can. 1069, § 2.

CAN. 1143.—Mulier, cui semel benedictio sollemnis data sit, nequit in subsequentibus nuptiis eam iterum accipere.

.....

PONTIFICIA COMMISSIO
ad Codicis canones authentice interpretandos

DUBIA

IN PLENARIIS COETIBUS DIERUM 2-3 IUNII 1918 SOLUTA

I

De obligationibus clericorum

(Lib. II, Pars I, Sect. I, Tit. III)

Utrum quoad licentias habendas, de quibus in Decr. *Docente Apostolo*, 11 nov. 1910, recurrendum sit ad S. Sedem, an vero ad proprium Ordinarium? (Can. 139, § 3).

Resp.: Ad Ordinarium proprium.

II

De religionum regimine

(Lib. II, Pars II, Tit. X, Cap. I)

Utrum praescriptum canonis: «superiores minores locales ne constituentur ad tempus ultra triennium, etc.», applicetur quoque superioribus seuddirectoribus scholarum, hospitalium, aliarumque piarum domorum. (Can. 505).

Resp.: Affirmative, si superiores isti seu directores sint simul superiores religiosorum, sub sua potestate habentes alios religiosos, etiam quoad religiosam disciplinam.

III

De irregularitatibus aliisque impedimentis

(Lib. III, Pars I, Tit. VI, art. II)

1. Utrum ad sensum canonis 987, n. 5, impediti sint qui ad militiam forsitan vocabuntur, sed de facto nondum sunt vocati, vel quia aetate impares sunt, vel

quia, examine recte peracto, ad tempus inhabiles sunt declarati? (Can 987, n. 5).

Et quatenus negative:

2. Utrum praedicti non solum ad primam tonsuram et minores Ordines, sed etiam ad maiores licite promoveri possint, servato tamen, quoadusque hoc bellum perduraverit, Decreto *Ut ius certum*?

Resp.: Ad 1^m Affirmative.

Ad 2^m Provisum in primo.

IV

De matrimonio

(Lib. II, Pars 1, Tit. VII)

1. Si quis reclamet ius suum ex sponsalibus valide contractis contra partem inituram matrimonium cum alio, matrimonium eritne suspendendum usque dum actum fuerit de iusta causa dispensationis priorum sponsalium et de damnorum reparatione, si qua debeatur? (Can. 1017, § 3).

Resp.: Negative, seu non amplius admitti actionem de iusta causa dissolutionis sponsalium; actionem vero reparationis damnorum non suspendere matrimonii celebrationem.

2. Utrum actio reparationis damnorum, de qua in can. 1017, § 3, pertineat ad forum ecclesiasticum, an ad civile?

Resp.: Actionem reparationis damnorum, de qua in can. 1017, § 3, esse mixti fori.

3. Si sponsa vel sponsus inveniantur ignari doctrinae christianae, eritne locus eos respuendi a matrimonio, vel differendi matrimonium usque ad instructionem? (Can. 1020, § 2).

Resp.: Parochus servet praescriptum canonis 1020, § 2; et dum ea peragit quae Codex peragenda praescribit,

sponsos ignorantes sedulo edoceat prima saltem doctrinae christianae elementa: quodsi renuant, non est locus eos respuendi a matrimonio ad normam canonis 1066.

4. Si pars post adeptam pubertatem plusquam per sex menses commorata fuerit in longissimis et dissitis oris, a quibus ut habeatur regularis attestatio libertatis status longius tempus requiritur, cum tamen urgeat celebratio matrimonii, sufficitne in casu ad certiorandam libertatem status iuramentum partis cum testimonio duarum, vel si non possint haberi duo, saltem unius, qui secum commorati fuerint illis in regionibus? (Can. 1023, § 2).

Resp.: Rem remitti prudenti iudicio Ordinarii, qui alias probationes, non excluso iuramento suppletorio, praescribere potest ad normam canonis 1023, § 2.

5. Quid si copula illicita et occulta praecesserit natiuitatem nubendae, de qua dubitari possit an sit filia vel soror alterius partis? (Cann. 97, § 1, 1077, etc.).

Resp.: Provisum per can. 1076, § 3.

6. Vis novi Codicis estne retroactiva in his, quae modificantur circa sponsalia et impedimenta tam impediencia quam dirimentia matrimonium, ita ut quodlibet ius acquisitum vigore sponsalium validorum, nullimode possit reclamari, nisi in quantum novus Codex concedit, et contracta impedimenta modificata a novo Codice nulla dispensatione indigeant? (Cann. 4, 10).

Resp.: Codici, etiam quoad sponsalia et impedimenta, non esse vim retroactivam: sponsalia autem et matrimonia regi iure vigenti quando contracta sunt vel contrahentur, salvo tamen, quoad actionem ex sponsalibus, canone 1017, § 3.

7. Quid dicendum de matrimoniis, si quae nulla

sint ex capite impedimentorum a novo Codice abrogatorum: fiuntne matrimonia illa valida ipsa promulgatione novi Codicis, vel etiam post dictam promulgationem indigent dispensatione, sanatione, etc? (Cann. 4, 10).

Resp.: Negative ad primam partem, affirmative ad secundam.

8. Utrum cognatio spiritualis ante diem Pentecostes anni 1918 contracta ultra terminos nunc a novo Codice definitos in can. 768, a praefata Pentecostes die ipso facto cesset quoad omnes effectus, an tantum desinat esse impedimentum ad matrimonium? (Cann. 768, 1079).

Resp.: Negative ad primam partem; affirmative ad secundam.

V

De custodia et cultu Sanctissimae Eucharistiae

(Lib. III, Pars III, Tit. XV)

1. Canon 1267, quo statuitur in religiosa vel pia domo SS. Eucharistiam custodiri non posse nisi vel in ecclesia vel principali oratorio, intelligendusne est ita ut prohibeatur eam custodiri praeterquam in publica ecclesia pro commoditate fidelium, etiam in principali oratorio in quod sodales conveniunt ad exercitia pietatis communia? (Can. 1267).

Et quatenus negative ad primum.

2. An idem dicendum sit, si quando ecclesia clausa ordinarie maneat et fidelibus non pateat.

3. An idem dicendum sit de pluribus oratoriis in eadem pia domo pluribus sodalium classibus destinatis (duobus, tribus, etc., pro novitiis ex. gr., fratribus laicis, studentibus, sacerdotibus), ita ut unaquaeque classis suum distinctum habere possit oratorium cum

SS. Sacramento; an potius hoc coarctandum ad ecclesiam et oratorium pro tota communitate destinatum?

Resp.: Sensus canonis 1267 hic est. Si religiosa vel pia domus adnexam habeat publicam ecclesiam eaque utatur ad ordinaria et quotidiana pietatis exercitia explenda, SS. Sacramentum in ea tantum asservari potest; secus in oratorio principali eusdem religiosae vel piae domus (sine praeiudicio iuris ecclesiae, si quod habet); in eoque tantum, nisi in eodem materiali aedificio sint distinctae ac separatae familiae; ita ut formaliter sint distinctae religiosae vel piae domus.

VI

De delictis

contra obligationes proprias status clericalis vel religiosi

(Lib. IV, Tit. XVII)

An societatibus clericalibus sine votis applicentur can. 2386, 2387, 2389, 2410, 2411, 2413?

Resp.: Affirmative quoad can. 2386, 2387, 2389, quatenus sodales vitam communem degant; quoad can. 2410 quatenus societas privilegio gaudeat dimissorias concedendi ad Ordines suis subditis; quoad primam partem can. 2411, salvis quoad reliqua constitutionibus; et quoad can. 2413.

PETRUS CARD. GASPARRI, *Praeses.*

Aloisius Sincero, *Secretarius.*

SACRA CONGREGATIO CONSISTORIALIS.

I.

DECRETUM

CIRCA CLERICORUM FREQUENTIAM IN LAICIS UNIVERSITATIBUS.

Nemo de sacro clero laicas Universitatum facultates frequentare potest ibique profana quaevis studia

peragere, nisi de Episcopi sui voluntate vel beneplacito. Id ex praescriptis Codicis canonici aperte deducitur. Neve haec dispositio nova est aut primum inducta. Etenim tum Leo XIII, tum Pius X, f. ambo r., id aperte sanxerunt; alter per *Instructionem* sub die 21 iulii 1896 a Sacra Congregatione EE. et RR. ad Ipsius mentem impertitam, quaeque incipit *Perspectum est Romanos Pontifices*; alter vero in Encyclica *Pascendi* sub die 7 septembris 1907, necnon *Motu Proprio* diei 1 septembris 1910, qui incipit *Sacrorum Antistitum*.

Hinc patet totam hanc de frequentandis Universitatibus laicis materiam in Episcoporum iure ac potestate esse positam nec deesse regulas quibus ipsi in re dirigantur.

Quoniam tamen nonnulli locorum Ordinarii pressiores exquisierint normas, quibus ipsi ex iure procedant ac maxima caveantur discrimina quae ex diuturna tristisque experientia tam vitae sanctitati quam catholicae doctrinae puritati sacerdotibus laicas Universitates celebrantibus impendunt; Ssmus. D. N. Benedictus PP. XV, causa prius rite discussa penes S. C. Consistorialem, de consulto Emorum. eiusdem S. Congregationis Patrum, Decessorum Suorum Leonis XIII et Pii X supra memoratas ordinationes confirmans easque in suo pleno robore permanere declarans, haec insuper edicenda ac statuenda suoque nomine promulganda constituit:

1. Nullus ad laicas Universitatum facultates destinetur nisi sacerdotio iam auctus, quique spem bonam ingerat fore ut sua agendi ratione ecclesiastico ordini honorem tam ingenii vi ac perspicacia, quam sanctitate morum adiiciat.

2. Episcopus in destinando sacerdotes suos ad laicas studiorum Universitates frequentandas nihil aliud

prae oculis habeat, nisi quod dioecesis suae necessitas vel utilitas exigat, ut nempe in Institutis ad iuventutem erudiendam destinatis idonei comparentur magistri.

3. Qui pro hac norma Universitates laicas frequentandas destinabuntur sacerdotes, si novensiles sunt, ab examinibus, quae in can. 130 et 590 praescripta sunt, minime eximantur, quin potius eadem subire vel strictius iubeantur, ne, profanarum scientiarum studio abrepti, ecclesiastica studia praetereant, contra praescriptum can. 129.

4. Expletis demum in laica quavis universitate praescriptis studiorum cursibus, sciant sacerdotes ac meminerint se Ordinario suo pari omnino ratione ac antea subiectos ac dioecesis servitio manere emancipatos. Quamobrem nemini fas erit magisteria saecularia aliave officia pro suo lubito, maximeve contra Ordinarii sui voluntatem, suscipere; quod si quis fecerit, congruis poenis, non exclusa suspensione a divinis, plectatur.

5. Haec omnia quae de clero saeculari sunt dicta, religiosos etiam regulares, congrua congruis referendo, sunt applicanda.

Datum Romae, ex aedibus sacrae Congregationis Consistorialis, die 30 aprilis 1918.

II.

DE FACULTATE APPLICANDI MISSAS IN FAVOREM SEMINARIORUM.

Quaesitum est a nonnullis Episcopis utrum decretum S. Congregationis Consistorialis diei 25 aprilis huius anni, quo statuebatur facultates a S. Sede Ordinariis per communia indulta concessas finem esse habituras, die quo Codex Canonici Iuris vigere coepisset, comprehenderet etiam indulta quaedam circa missas

in favorem Seminarii applicandas nonnullis dioecesi-
bus concessa.

Huic dubio, de mandato SSmi. D. N., S. Congrega-
tio respondit: memorata indulta non fuisse compre-
hensa, ideoque in suo robore manere.

Datum Romae, ex aedibus Sacrae Congregationis
Consistorialis, die 1 iulii 1918.

✠ C. CARD. DE LAI, Ep. Sabinen., *Secretarius*.—V.
SARDI, Archiep. Caesarien., *Adessor*.

SACRA CONGREGATIO RITUUM.

I

DUBIA CIRCA OCTAVAS SIMPLICES

A Sacrorum Rituum Congregatione sequentium
Dubiorum solutio expostulata fuit nimirum:

I. An Decretum S. R. C. diei 7 augusti 1914, ad 2,
statuens quod si infra Octavam simplicem Nativitatis
B. M. V. dicenda sit Missa votiva eiusdem B. M. V.,
legatur Missa ut in festo Nativitatis B. M. V. cum Glo-
ria, sed sine Credo, extendatur ad alias infra Octavas
simplices?

Et, quatenus *affirmative*:

II. An infra Octavam simplicem, de qua peragen-
da non est Commemoratio in Officiis ocurrentibus,
omitti debeant Suffragium et Preces?

Et, quatenus *negative*:

III. An saltem in Officio diei Octavae simplicis
omitti debeant Suffragium et Preces?

IV. An Symbolum dicendum in Missa festi ratio-
ne, non Dominicae aut Octavae, sed ipsius Festi in
Missa diei octavae simplicis eiusdem Festi omitti de-
beat?

V. An Praefatio propria Missae Festi legi etiam debeat in Missa diei Octavae simplicis eiusdem Festi?

Sacra Rituum Congregatio, audito specialis Commissionis suffragio, reque accurate perpensa, ita respondendum censuit:

Ad I. *Affirmative.*

Ad II. *Negative.*

Ad III. *Affirmative*, iuxta Rubricas novi Breviarii Typici.

Ad IV. *Affirmative.*

Ad V. *Affirmative.*

Atque ita rescripsit et declaravit, die 18 ianuarii 1918.

† ANTONIUS CARD. VICO., Ep. Portuen. et S. Rufinae,
S. R. C. Pro-Praefectus.—Alexander Verde, Secretarius.

II

LAUDEN.

DE COLLECTA «PRO RE GRAVI» IMPERATA

Evulgato Decreto Sacrorum Rituum Congregationis, diei 23 decembris 1914, de collecta imperata ab Ordinario *pro re gravi*, nuper in Dioecesi Laudensi quaedam dubia exorta, ab hodierno ipsius Dioecesis caeremoniarum magistro, de mandato sui Rmi. Episcopi, eidem Sacrae Congregationi, pro opportuna solutione, proposita sunt; nempe:

I. An in festis duplicibus I et II classis, Collecta *pro re gravi* dicenda sit sub unica conclusione cum Missae Oratione?

II. An in Missa concessa de Sacratissimo Corde Jesu, prima sexta feria cujusvis mensis, in qua Missa dicitur unica Oratio, recitanda sit Collecta imperata *pro re gravi*? Et quatenus affirmative, an etiam sub unica conclusione?

III. An quoties in Missa diei facienda sit aliqua

commemoratio, Collecta *pro re gravi* adjungi debeat Orationi Missae sub unica conclusione, an potius dicenda sit post ultimam commemorationem?

Et Sacra eadem Congregatio, exquisito specialis Commissionis suffragio, propositis dubiis ita rescribendum censuit:

Ad I. *Negative*

Ad II. *Affirmative* ad primam partem, *negative* ad secundam.

Ad III. Quoad primam partem *negative*, et provisum in praecedentibus; quoad secundam *affirmative*.

Atque ita rescripsit ac declaravit, die 16 februarii 1918.

✠ A CARD. VICO, Ep. Portuen. et S. Rufinae, S. R. C. Praefectus.—Alexander Verde, Secretarius.

III

HERBIPOLEN.

DE MISSA VOTIVA VEL COMMEMORATIONE PRO SPONSIS.

Hodiernus Episcopus Herbipolen. Apostolicae Sedi sequentia dubia, pro opportuna declaratione, humillime exposuit, nimirum:

Iuxta Canonem 1108 Codicis Iur. Can. Ordinarii locorum benedictionem nuptialem permittere possunt, ex iusta causa, etiam tempore Adventus usque ad Nativitatem Domini inclusive, et a Feria IV Cinerum usque ad Dominicam Paschatis inclusive, salvo legibus liturgicis. Hinc quaeritur:

I. Si Ordinarii ex hac licentia, quae non limitata esse videtur, benedictionem nuptialem permittant in Nativitate Domini et Dominica Resurrectionis, licetne Orationi Missae de respectivo Festo addere commemorationem pro sponsis, quamquam haec Festa, sicuti alia Festa Epiphaniae, Pentecostes, Ssmae. Trinitatis

et Corporis Christi, ullam aliam orationem excludant?

II. Licetne tempore clauso Missam votivam pro sponsis celebrare?

III. In vigiliis, occurrentibus extra tempus clausum, privilegiatis, nempe Pentecostes et Epiphaniae, licetne legere Missam votivam pro sponsis?

Sacra Rituum Congregatio, audito specialis Commissionis suffragio, et prae oculis habito Canone 1108 Codicis Iuris Canonici una cum Rubricis Missalis, quaestionibus sibi propositis ita respondendum censuit:

Ad I. *Affirmative*, sub unica conclusione.

Ad II. Si ordinarius loci ex iusta causa permiserit etiam praedicto tempore clauso solemnem benedictionem nuptiarum, Missa votiva pro sponsis celebrari poterit; exceptis tamen Dominicis, Festis de praecepto etiam I et II classis, Octavis privilegiatis I et II ordinis, Feriis privilegiatis et vigilia Nativitatis Domini.

Ad III. *Negative* in utraque Vigilia.

Atque ita rescripsit ac declaravit, die 14 iunii 1918.

✠ A. CARD. VICO, Ep. Portuen. et S. Rufinae, S. R. C. Pro-Praefectus. — Alexander Verde, Secretarius.

NECROLOGIA.

El día 24 del mes pasado falleció don Antonio Ramón Bazán Franganillo, párroco de Anllares, en el Arciprestazgo de Rivas del Sil.

S. S. Ilma. ha tenido a bien conceder 50 días de Indulgencia en sufragio de su alma.

R. I. P.